

خدایا معاییم را پاک گردان/ پاکسازی درونی مقدمه اصلاح جامعه است

خدایا در این روز مرا از گناهان بشوی و در آن از عیبها پاک و پاکیزه ام گردان و قلبم را در این ماه به تقوا و ایمان بیازمای ای چشم پوش لغزشهای گناهکاران

دعای روز بیست و سوم رمضان/

خدایا معاییم را پاک گردان/ پاکسازی درونی مقدمه اصلاح جامعه است

خبرگزاری مهر- گروه دین و اندیشه: در دعای روز بیست و سوم ماه مبارک رمضان می خوانیم: «اللهم اغسلني فيه من الذنوب وطهرني فيه من العيوب وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب يا مقيل عثرات المذنبين».

«خدایا در این روز مرا از گناهان بشوی و در آن از عیبها پاک و پاکیزه ام گردان و قلبم را در این ماه به تقوا و ایمان بیازمای ای چشم پوش لغزشهای گناهکاران».

شرح دعای روز بیست و سوم ماه مبارک رمضان

مرحوم آیت الله مجتهدی تهرانی در شرح فراز اول دعای روز بیست و سوم ماه مبارک رمضان می گوید: همانطور که در روایات و آیات قرآن کریم آمده است خداوند تمام گناهان بندگان خویش را می بخشد و از آنها در می گذرد «ان الله يغفر الذنوب جميعا»؛ یعنی: "به درستی که خداوند تمامی گناهان را می آمرزد" ولی خداوند تنها یک گناه را نمی بخشد و آن هم شرک ورزیدن به ذات اقدس اوست؛ «ان الله لا يغفر ان شرک به...» یعنی: "به درستی که خداوند کسی را که برای او شرک قایل شود، نمی آمرزد".

وی در توضیح این مطلب که منظور از «اللهم اغسلني»؛ "خدایا مرا شستشو ده" چیست؟ می گوید: آب پاک کننده تمام کثافات و پلیدیهاست به طوری که آب هر کثافت و پلیدی را در هر مکانی که باشد از بین می برد و پاکیزگی و نظافت را بر جای می گذارد و اثری از آن کثافت نخواهد ماند که آنگاه است که می گوئیم مکان مورد نظر ما شستشو شده و پاک گردیده است و دلیل اینکه از خداوند خواستاریم که «اللهم اغسلني فيه من الذنوب» ما را از گناهان شستشو داده و پاک گرداند به خاطر این است که دیگر اثری از گناه در جسم و روح ما وجود نداشته باشد تا اینکه کثافات و پلیدیهای گناه مانعی برای رسیدن به قرب الی الله نشوند، پس منظور از غسل همان پاک و طاهر شدن از پلیدیهای گناهان است، که در این روز ما نیز از پروردگار عالمیان خواستاریم که ما را از گناهان پاک و پاکیزه گرداند تا بتوانیم به درجات عالی معنوی دست یابیم...

این استاد اخلاق فقید تهران در شرح این فراز از دعا «وطهرني فيه من العيوب» می گوید: انسان در طول زندگی خود دانسته یا ندانسته اشتباهات و خطاهای فاحشی را انجام می دهد که این اشتباهات و خطاها به عیب تعبیر می گردد. به فرض مثال شخصی که بسیار دروغ می گوید دروغگویی عیب بزرگ او تلقی می گردد که آن عیب در دنیا و آخرت گریبانگیر او می شود. چراکه یک عیب مولد هزاران عیب دیگر است که ممکن است جامعه ای را به نابودی بکشد، چنانچه در روایات و احادیث موجود است اسلام دستور بر پوشش عیوب الناس مخصوصا مسلمانان را دارد.

آثار عیب پوشی مردم

مرحوم مجتهدی با تأکید بر عیب پوشی مردم تصریح می کند: علت لزوم عیب پوشی مردم این است که اگر عیبی از شخصی که دارای احترام و آبروست و عده بسیاری از او تبعیت می کنند، فاش شود آنگاه است که دو اتفاق مهم ممکن است رخ دهد: اول اینکه آن شخص بی آبرو گشته و شخصیت او در پیش همگان متلاشی می گردد که ممکن است این عمل، آن شخص را به کارهای خطرناکی وا دارد و دوم اینکه ممکن است افراد بسیاری که از او تبعیت می کنند به علت اعتماد به او عیب او را حسن دانسته و به اشاعه آن عیب در بین مردمان بپردازند که هر دو حالت آن برای یک جامعه بسیار خطرناک است.

وی در ادامه یادآور می شود: حال شاید سؤال شود پس در مقابل چنین رفتارهایی چه باید بکنیم؟ که ما در جواب می گوئیم که اولاً هر انسانی به اندازه کافی دارای عیوب می باشد که اگر بخواهد به عیوب نفس خود نظر کند تا آخر عمر باید در اصلاح آنها بکوشد. چرا که انسانی که خود مریض است اول باید مرض خود را درمان کند، بعد مرض دیگران را، که با این عمل خود به خود جامعه و افراد آن نیز اصلاح می گردند. به طوری که اگر شخصی عیوب خود را اصلاح کند کسانی که از او تبعیت می کنند و از او الگو می گیرند نیز از عمل اصلاح شده و پسندیده او تبعیت می کنند و ثانیاً انسانها در صورت مشاهده عیبی در برادر مسلمان دینی خود می توانند به صورت مخفیانه و نامحسوس آن عیب را به آن شخص گوشزد کنند تا به اصلاح آن بپردازد و باید این را هم در نظر گرفت که خداوند ستارالعیوب است و عیبها را می پوشاند و خداوندی که بر پوشندگی عیبها معروف است هیچگاه نمی خواهد بنده ای عیب بنده دیگری را فاش گرداند که ما نیز در این روز از خداوندی که بر عیوب ما آگاه است خواستاریم وجود ما را از عیبهایی که در ما رخنه کرده است پاک گرداند...

قلب‌های خداترس

مرحوم آیت الله مجتهدی در شرح فراز پایانی این دعا می گوید: «وامتحن قلبی فیه بتقوی: لقلوب یا مقیل عثرات المذنبین«؛ و در این روز دلم را در آزمایش، رتبه دلهای اهل تقوا بخش ای پذیرنده عذر لغزشهای گناهکاران. کسانی که تقوای الهی پیشه می کنند در روز قیامت از جایگاه ویژه ای برخوردارند چرا که آنان از نافرمانی دستورات ذات اقدس پروردگار دوری گزیدند و سر تسلیم به امر و فرمان او فرود آوردند چنانچه خداوند عزوجل در قرآن می فرماید: «والذین اتقوا فوقهم يوم القيامة...« یعنی: "مقام تقوا پیشه گان در روز قیامت بسی برتر و والاتر از کافران است". و آنان نزد پروردگار خویش دارای رتبه و مقامی والا هستند که خداوند به آنان وعده فرموده است که: «للذین اتقوا عند ربهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدین فیها و ازواج مطهره و رضوان من الله و الله بصیر بالعباد« یعنی: "کسانی که تقوا پیشه اند نزد خداوند باغهای بهشتی است که بر زیر آن نهرها جاریست و در آن جاوید هستند و زنان پاکیزه و آراسته و (از همه بهتر) خشنودی خداوند (برای آنان می باشد) و خداوند به حال بندگان بیناست. که ما نیز در این روز با اینکه دارای گناهان و لغزشهای بسیاریم اما از خداوند توبه پذیر و مهربان خواستاریم که گناهان و لغزشهای ما را آمرزیده و مقام و رتبه اهل تقوا را که در پیشگاه او از درجات والایی برخوردارند به ما عطا فرماید.

نماز شب بیست و چهارم رمضان

نمازهای مخصوصی برای هر شب ماه مبارک رمضان از حضرت علی (ع) روایت شده و ثوابهای زیادی برای هر شبی ذکر فرموده اند. این نمازهای مستحبی تماماً دو رکعت دو رکعت خوانده می شود و خواندن آن در حالت نشسته هم جایز است، لکن ایستاده افضل است.

نماز شب بیست و چهارم ماه مبارک رمضان، هشت رکعت (چهار تا دو رکعتی) است که در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که بخواهی می توان یک مرتبه خواند و حضرت امیر المؤمنین(ع) در ثواب آن فرمود: هر کس بخواند، مثل کسی است که حج و عمره نموده است.